

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122266554
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6122266554.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci žalobcu: SPACIO DEVELOPMENT s.r.o., so sídlom Garbiarska 5, Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 46 175 555, zastúpeného advokátom: JUDr. Martin Kožiak, so sídlom Murgašova 3, Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: FLORIÁNSKA ROYAL s.r.o., so sídlom Dohnányho 8, Trnava, IČO: 36 853 917, zastúpenému advokátom: JUDr. Ireneusz Piotr Giebel, so sídlom Sladovnícka 22, Trnava, o zaplatenie 55.416 eur s príslušenstvom, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 26. júla 2022 č. k. 36Cb/20/2022-149, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, § 344 CSP.

Vecne dôvodil, že žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť žalovanému povinnosť zložiť do úschovy súdu sumu 55.416 eur. V návrhu žalobca uviedol, že v spore vo veci samej sa domáha zaplatenia sumy 55.416 eur s príslušenstvom. Predmetom podnikateľskej činnosti žalovaného bola výstavba a následný predaj bytov v novopostavenom bytovom dome Floriánska v Košiciach, ktorý žalovaný dostaval a skolaudoval začiatkom roku 2021. Pred podaním žaloby, ako aj po jej podaní, uzatvára žalovaný kúpne zmluvy na všetky už postavené byty a nebytové priestory a prijal od tretích osôb ako kupujúcich dohodnuté kúpne ceny. Vzhľadom na množstvo odpredaných bytov, podľa LV zavkladovaných 64 z celkového počtu 68 bytov a nebytových priestorov, musel za ne zinkasovať kúpne ceny v úhrnej výške niekoľko miliónov eur. Napriek tomu žalobcovi neuhradil jeho splatný záväzok, naopak začal uskutočňovať a uskutočňuje právne úkony smerujúce k úplnému zbaveniu sa svojho majetku. Stavebné pozemky zapísané na LV č. XXXXX, kat. úz. A., na LV č. XXXXX, kat. úz. A. a na LV č. XXXXX, kat. úz. B., ako zostávajúcu časť svojho nehnuteľného majetku, žalovaný v roku 2021 vložil ako nepeňažný vklad vo výške 2.070.000 eur do obchodnej spoločnosti MAP LEASING s.r.o. Takýto právny úkon nemal z právneho i podnikateľského aspektu žiadne opodstatnenie, pretože sa tým žalovaný účelovo zbavil stavebných pozemkov pripravených na výstavbu ďalších bytových domov, ktoré na nich mohol a mal v budúcnosti stavať. Prevedením týchto pozemkov sa žalovaný úmyselne sám pripravil o možnosť ďalej uskutočňovať predmet svojej podnikateľskej činnosti, čím jeho ďalšia právna i ekonomická existencia stratila opodstatnenie. V máji 2022 dokonca žalovaný svoj nadobudnutý obchodný podiel v spoločnosti MAP LEASING s.r.o. previedol na v roku 2021 založenú obchodnú spoločnosť FLORIÁNSKA DEVELOPMENT. Žalovaný teda najprv previedol nehnuteľný majetok v hodnote 2.070.000 eur ako nepeňažný vklad do personálne prepojenej obchodnej spoločnosti, aby okamžite po povolení vkladu vloženia nehnuteľností do majetku právnickej osoby, tento svoj majoritný

obchodný podiel previedol na inú právnickú osobu. Žalobca tiež poukázal na to, že osoba C. C. C. vystupuje ako spoločník žalovaného od 22.1.2022, pričom ako spoločník MAP LEASING s.r.o. vystupoval už od roku 11.10.2016 a jej konateľom sa stal od 23.4.2021. Súčasne má žalobca vedomosť, že väčšinový spoločník žalovaného C. C. C. sa na valnom zhromaždení dňa 11.5.2022 pokúsil previesť svoj obchodný podiel 15.000 eur, ktorý predstavuje 75 % podielu na základnom imaní žalovaného, na občana maďarskej republiky. K zápisu uvedených zmien nedošlo výlučne z dôvodu neodkladného opatrenia vydaného na návrh minoritného spoločníka p. D.. Podľa údajov zo stránky E. žalovaný v roku 2021 zvýšil stratu z mínus 151 eur na 932.501 eur, a to napriek tomu, že tržby mu narástli na 6.735.000 eur. Napriek odpredaju takmer všetkých bytov v roku 2021, predstavovali k 31.12.2021 dlhodobé záväzky 2.060.000 eur, krátkodobé záväzky 1.190.000 eur a celková zadlženosť žalovaného bola ku koncu roka 2021 v rozsahu 114,45 % (oproti 91,76 % ku koncu roka 2020), kedy sa ešte žiadny byt nepredal a kedy mal žalovaný tržby 0 eur. Napriek tržbám vo výške 6.735.000 eur za predaj majetku žalovaného v roku 2021 teda u žalovaného došlo účtovne ešte k zvýšeniu jeho zadlženosti. Uvedené skutočnosti zakladajú u žalobcu odôvodnené obavy o zjavne neehospodárnom nakladaní žalovaného s jeho majetkom a najmä obavy, či žalovaný bude v prípade úspechu žalobcu v predmetnom spore ešte vôbec schopný zaplatiť žalobcovi záväzok, ktorý je predmetom tohto sporu.

Cieľom žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia je posilnenie jeho právneho postavenia ako veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi, a to zložením peňazí zo strany dlžníka do úschovy súdu na zabezpečenie úhrady pohľadávky veriteľa, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná s cieľom, aby sa znechovalo alebo aspoň znížilo možné riziko neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na masívny odpredaj všetkých voľne disponovateľných bytov i nebytových priestorov, ako i prevod obchodného podielu, mal žalobca za to, že žalovaný musí disponovať dostatkom finančných prostriedkov, ktoré nevyhnutne nepotrebuje na svoje ďalšie fungovanie. Preto je možné žalovanému uložiť povinnosť zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu 55.416 eur predstavujúcu výšku žalovanej istiny bez toho, aby to vyvolalo neprimeranú ujmu na jeho právach. Podľa žalobcu je nepochybné, že exekúcia bude ohrozená, keďže žalovaný sa preukázateľne zbavil svojho nehnuteľného majetku a nebude mať majetok na úhradu judikovaného záväzku voči žalobcovi v prípade jeho úspechu v spore.

Súd prvej inštancie uviedol, že neodkladné opatrenie je možné v zmysle § 325 ods. 1 CSP nariadiť iba za podmienky existencie reálnej a preukázanej obavy, že prípadná exekúcia pohľadávky navrhovateľa bude konaním žalovaného ohrozená. Preto prioritne posudzoval, či tu takáto dôvodná obava existuje alebo nie. Mal za to, že z úkonov žalovaného (vloženie časti nehnuteľného majetku - stavebných pozemkov v roku 2021 ako nepeňažného vkladu vo výške 2.070.000 eur do obchodnej spoločnosti MAP LEASING s.r.o. a následný prevod žalovaným nadobudnutého obchodného podielu na inú obchodnú spoločnosť) ešte existencia reálnej a preukázanej obavy, že prípadná exekúcia pohľadávky žalobcu je konaním žalovaného ohrozená, nevyplýva. Žalobca v návrhu sám priznal, že žalovaný mal predajom postavených bytov a nebytových priestorov zinkasovať kúpne ceny v úhrnnej výške niekoľko miliónov eur. Súd konštatoval, že mu nie je známy podnikateľský zámer žalovaného pri vklade nehnuteľností do majetku inej spoločnosti, ale takéto konanie je dovolené a nie je možné z neho bez ďalšieho dospieť k zjednodušenému záveru, že takýto právny úkon nemal z právneho i podnikateľského aspektu žiadne opodstatnenie. Pre žalovaného podľa súdu prvej inštancie zjavné opodstatnenie mal, keď bol realizovaný a nie je možné uzavrieť, že ide o účelové a úmyselné zbavovanie sa majetku, ktorý by slúžil na prípadné uspokojenie žalobcu. Žalovaný podľa žalobcu okrem tohto majetku (prevedených nehnuteľností) disponuje značným majetkom získaným z kúpnych cien za predaj nehnuteľností, a práve tento majetok môže podľa súdu slúžiť na uspokojenie v súdnom konaní prípadne priznanej pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie zdôraznil, že ak by žalovaný aj vložil časť nehnuteľností do základného imania inej spoločnosti ako nepeňažný vklad, tak toto samo o sebe nepreukazuje, že sa žalovaný úmyselne a účelovo zbavuje majetku, vo význame, že znižuje jeho hodnotu a uspokojenie žalobcu. Musí byť preukázané, že vkladom majetku žalovaný realizoval také ekonomické a neehospodárne kroky, ktoré by znamenali zámerný pokles hodnoty majetku žalovaného. Podľa súdu nebolo možné vylúčiť, že vklad majetku do inej obchodnej spoločnosti mohol byť podnikateľským zámerom, ktorý mal za cieľ investíciu a zveľadenie majetku alebo iný podnikateľský zámer. Samotný vklad majetku do inej spoločnosti bez ďalšieho ešte neznamená znižovanie hodnoty majetku ako tvrdí žalobca.

Podľa súdu prvej inštancie poukaz žalobcu na zvýšenie účtovnej straty a zadlženosti sám o sebe ešte taktiež reálnu a skutočnú obavu, že žalovaný bude konať tak, aby znemožnil žalobcovi budúce uspokojenie jeho splatných pohľadávok v exekúcii nepreukazuje. Uviedol, že je prirodzené, že v podnikaní sú obdobia, kedy spoločnosť dosahuje želaný zisk, ale aj obdobia, kedy sa nie je možné dočasne a prechodne vyhnúť nepriaznivým dopadom a je možné sa dostať do straty. K uvedenému súd dodal, že mu nie je známe napr. aké investície žalovaný realizuje a takéto „účtovné“ skutočnosti bez ďalšieho nemožno vnímať ako konanie žalovaného v úmysle mariť uspokojenie pohľadávok žalobcu, ani ako zjavne neehospodárne nakladanie žalovaného s jeho majetkom.

Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že cieľom navrhovaného neodkladného opatrenia je posilnenie jeho právneho postavenia ako veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi, a to zložením peňazí zo strany dlžníka do úschovy súdu na zabezpečenie úhrady pohľadávky veriteľa, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná s cieľom, aby sa znešlo alebo aspoň znížilo možné riziko neuspokojenia pohľadávky veriteľa, mal súd prvej inštancie za to, že toto nemôže byť dôvodom ani cieľom nariadenia neodkladného opatrenia. V opačnom prípade by sa žalobca v každom jednom súdnom konaní o plnenie (s cieľom posilnenia svojho postavenia veriteľa) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia zložením žalovanej sumy do úschovy súdu. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že si je vedomý značnej výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky, ale jej výška, ako aj samotná existencia dlhu, ešte bez ďalšieho dôvodom na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia nie sú. V takom prípade by bola vždy pri súdnom uplatňovaní peňažnej pohľadávky (dlhu) daná absolútna potreba dočasnej úpravy pomerov, avšak podmienky nariadenia neodkladného sú zákonne nastavené inak. Samotný dlh (akokoľvek vysoký) nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie ani neodkladného, ani zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konkrétne konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je značné znížovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Preto bolo podľa súdu prvej inštancie rozhodujúce posúdiť, či z doterajšieho konania žalovaného vyplýva obava, že by úmyselne maril uspokojenie v súdnom konaní prípadne priznanej pohľadávky žalobcu, a tým by bola daná aj obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri danom návrhu žalobca takéto konanie žalovaného nepreukázal a aj keď poukázal na viaceré skutočnosti, tak tieto samé o sebe, ale ani vo vzájomnej spojitosti, ešte nariadenie neodkladného neodôvodňovali, pretože žalobca nepreukázal existenciu reálnej a skutočnej obavy z ohrozenia exekúcie. Okrem existencie uplatňovaného nároku musí žalobca osvedčiť i to, že bez neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečie zmarenia výkonu musí byť reálne a musí bezprostredne hroziť. V danom prípade takáto bezprostredná hrozba preukázaná nebola. Súd prvej inštancie konštatoval, že vklad nehnuteľností do základného imania inej obchodnej spoločnosti, zvýšenie účtovných záväzkov, straty, posilnenie postavenia žalobcu ako veriteľa (zložením žalovanej sumy do úschovy súdu) nie sú bez ďalšieho dôvodom na nariadenie neodkladného a nenapíňajú zákonné atribúty potreby nariadenia neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v celom jeho rozsahu odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že uloží žalovanému povinnosť zložiť do 3 dní od doručenia uznesenia do úschovy Okresného súdu Trnava sumu 55.416 eur. Namietal, že za jednoznačné zbavenie sa majetku žalovaného je nutné kvalifikovať vloženie pozemkov v jeho výlučnom vlastníctve ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti a následný prevod obchodného podielu získaný za tieto pozemky vo výške 2.070.000 eur na tretiu osobu. K uvedenému konaniu žalovaného (následný a veľmi skorý prevod obchodného podielu nadobudnutého za vložené pozemky na tretiu osobu) však súd prvej inštancie nezaujal žiadne stanovisko, nevyslovil žiadny právny názor a v odôvodnení svojho rozhodnutia to úplne odignoroval. Z uvedeného dôvodu je odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu podľa žalobcu aj arbitrárne a nepreskúmateľné.

Žalobca ďalej opakovane uviedol, že v máji 2022 žalovaný svoj za pozemky nadobudnutý obchodný podiel vo výške 2.070.000 eur v spoločnosti MAP LEASING s.r.o. previedol na v roku 2021 založenú spoločnosť FLORIÁNSKA DEVELOPEMENT s.r.o., teda najprv predviedol nehnuteľný majetok ako nepeňažný vklad do personálne prepojenej spoločnosti, aby okamžite po povolení vkladu vloženia

nehnutelností do majetku právnickej osoby, tento svoj majoritný obchodný podiel previedol na právnickú osobu so základným imaním 5.000 eur. Výsledkom týchto právnych úkonov žalovaného je neexistencia vlastníckeho práva k pozemkom, ako aj neexistencia jeho obchodného podielu v spoločnosti MAP LEASING s.r.o., teda došlo k preukázateľnému a významnému zníženiu tohto majetku, čo podľa žalobcu zakladá zákonný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Nemôže pritom obstať poukazovanie súdu prvej inštancie, že mu nie je známy podnikateľský zámer žalovaného pri vklade nehnuteľností do inej spoločnosti. Žiadny reálny podnikateľský zámer nemôže odôvodniť vloženie pozemkov v hodnote 2.070.000 eur za obchodný podiel, ktorý okamžite žalovaný ako majoritný spoločník prevedie na personálne prepojenú osobu, takže nemá ani pozemky, ani obchodný podiel. Neúspešný pokus väčšinového spoločníka žalovaného na valnom zhromaždení konanom dňa 11.5.2022 previesť svoj obchodný podiel 15.000 eur, ktorý predstavuje 75 % podielu na základnom imaní žalovaného, dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia umocňuje a zvýrazňuje. Rovnako tak strata spoločnosti žalovaného v účtovnom roku, kedy došlo z jeho strany k odpredaju takmer všetkých bytov a nebytových priestorov v novopostavenom bytovom dome.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu a návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že žalobcom uplatňovaná pohľadávka je v plnom rozsahu neopodstatnená, keďže je v rozpore s dohodnutými zmluvnými podmienkami, pričom konanie žalobcu v bezprostrednej súčinnosti s bývalým konateľom žalovanej spoločnosti p. F., je konaním v rozpore so zákonom a so zmluvnou. Žalobcovi tak ani nemôže vzniknúť riziko z ohrozenia jeho prípadnej exekúcie, pretože žalobcova pohľadávka voči žalovanému neexistuje. Naopak, žalovaný má pohľadávku voči žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia.

Vo vzťahu k vkladu nehnuteľností patriacich žalovanému do spoločnosti MAP LEASING s.r.o., žalovaný uviedol, že nedochádza k „zbavovaniu“ majetku spoločnosti bez riadneho ekonomického a podnikateľského opodstatnenia. Ide o konanie povolené, a contrario nie nezákonné. Vklad nehnuteľností do majetku ďalšej spoločnosti mal a má svoje podnikateľské opodstatnenie sledujúce práve hospodársky a ekonomický záujem žalovanej spoločnosti. Ani poukaz žalobcu na zvýšenie účtovnej strany a zadlženosti nepreukazuje reálnu obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie. Odkaz žalobcu na stránku E. len preukazuje účtovný stav spoločnosti ku koncu roka 2021, pričom toto nemôže byť bez ďalšieho považované za dostatočné osvedčenie dôvodu na vydanie neodkladného opatrenia. K prevodu obchodného podielu C. C. v žalovanej spoločnosti, žalovaný uviedol, že v danom konaní menšinový spoločník spoločnosti vytvára neodôvodnené obštrukcie, ktoré spôsobujú žalovanej spoločnosti negatívne ekonomické dopady. Prevod obchodného podielu, či akékoľvek ďalšie zmeny, nemajú a nemôžu mať vplyv na odôvodnenie ohrozenia prípadnej exekúcie žalobcu. Naopak, prevod obchodného podielu mohol priniesť do spoločnosti prípadný kapitál, ktorý však svojím neodôvodneným konaním menšinový spoločník žalovanej spoločnosti zmaril.

Žalovaný mal za to, že žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nedostatočne odôvodnil a ani ho neosvedčil. Žalobca úmyselne vykresľuje žalovanú spoločnosť ako spoločnosť vykonávajúcu úkony smerujúce k znižovaniu jej majetku, avšak záujmom žalovanej spoločnosti je naplňovanie podnikateľského účelu spoločnosti, ochrana jej majetku pred neoprávneným a neodôvodneným uplatňovaním si vykonštruovaných nárokov tretích osôb, ktoré (ako aj v predmetnom spore) vznikli za pokútneho konania predchádzajúceho konateľa žalovanej spoločnosti pána F., ako osoby úzko spojenej so žalobcom. Podľa žalovaného nemožno akceptovať tvrdenia žalobcu v podanom návrhu a odvolaní, ktorými sa snaží poukázať na možné ohrozenie exekúcie ním uplatňovanej pohľadávky, pretože táto je nedôvodná, v rozpore so zmluvou uzavretou medzi stranami, teda žalobca hodnoverne neosvedčil ani dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací v konaní pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie

v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah napadnutého rozhodnutia a žalobcom uplatnenú odvoláciu argumentáciu, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol dôvodiac, že žalobca nepreukázal obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie.

Podľa § 324 ods. 1, ods. 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov (predložených navrhovateľom) zisťuje najrelevantnejšie skutkové okolnosti, ktoré by mali byť osvedčené na úrovni vysokej pravdepodobnosti.

Pokiaľ ide o subsidiaritu neodkladného opatrenia vo vzťahu zabezpečovaciemu opatreniu, odvolací súd zdôrazňuje, že nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcemu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne, čo platí aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia by boli splnené. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne pritom musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje a následne tento účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, ktorým súd zriaďuje záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP bude nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené (napr. žaloba na nepeňažné plnenie, prípadne neexistencia obavy navrhovateľa z ohrozenia exekúcie). Pokiaľ však dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nebude vylúčené podľa všeobecných kritérií, posúdi súd pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia individuálne okolnosti prípadu. Kritérium efektívnosti je pritom v rámci komparácie vo vzťahu k sledovanému účelu rozhodujúce a musí byť súdom vyhodnotené vždy samostatne. Vzhľadom na skrátený zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je súd povinný z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie účelu sledovaného zabezpečovacím opatrením a bez predloženia relevantných dôkazných prostriedkov navrhovateľom, nie je navyše spôsobilý vyhodnotiť konkrétne otázky súvisiace s prípadným vlastníctvom vecí, práva alebo iných majetkových hodnôt dlžníka, na ktorých by bolo možné zriaďiť záložné právo. Navrhovateľ musí preto v záujme vlastného procesného úspechu sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie účelu sledovaného zabezpečovacím opatrením nie sú splnené, inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky, zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP. Súd pritom nie je povinný sám ex offo komplexne skúmať majetkové pomery dlžníka za účelom posúdenia možnosti efektívneho zriadenia záložného práva na konkrétnych právach alebo iných majetkových hodnotách.

V predmetnej právnej veci sa žalobca podanou žalobou domáha, aby mu žalovaný zaplatil peňažnú pohľadávku vo výške 55.416 eur s príslušenstvom titulom odplaty vyplývajúcej z mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu. Zároveň sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu rovnajúcu sa istine žalovanej pohľadávky dôvodiac, že žalovaný sa zbavil všetkého svojho nehnuteľného majetku, s ktorým mohol disponovať a začal uskutočňovať a uskutočňuje právne úkony k úplnému zbaveniu sa svojho majetku.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie akokoľvek zaoberal prioritou zabezpečovacieho opatrenia pred neodkladným opatrením, hoci žalobca uviedol, prečo zabezpečovacie opatrenie v danej veci neprichádza do úvahy. Konkrétne uviedol, že zostávajúce byty, na ktorých je ešte ako vlastníkom na liste vlastníctva č. XXXXX pre katastrálne územie A. zapísaný žalovaný, sú predmetom súdnych konaní, resp. sú na nich zapísané rôzne obmedzujúce poznámky a neodkladné opatrenia súdov znemožňujúce nakladanie s nimi. Žalobca poukázal i na ustálenú rozhodovaciu prax súdov (avšak bez uvedenia akéhokoľvek konkrétneho rozhodnutia súdu), z ktorej vyplýva, že ak právny subjekt vykonávajúci developerskú činnosť pozostávajúcu z výstavby bytových domov a ich následného predaja, tieto ním vybudované byty prevádza na ďalšie osoby kúpnyimi zmluvami za odplatu, plniac si svoj záväzok zo zmlúv uzatvorených s budúcimi kupujúcimi, nezbavuje sa svojho majetku v úmysle zmarenia výkonu exekúcie, a teda nie sú dané zákonné podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na tieto byty. Tiež uviedol, že žalovaný sa zbavil všetkého svojho nehnuteľného majetku, s ktorým mohol nakladať, pričom o existencii hnutelných vecí, ktoré sa dajú individuálne určiť a ich hodnota je dostatočná na zabezpečenie uspokojenia nároku žalobcu, žalobca nemá vedomosť, a preto zriadenie záložného práva v tejto situácii neprichádza do úvahy.

Podľa názoru odvolacieho súdu však žalobca dostatočne neosvedčil, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožné. Je zrejme, že vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci nie je vylúčené, keďže sa jedná o žalobu na peňažné plnenie a žalobca má obavu z ohrozenia exekúcie. Sám žalobca pritom vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opakovane uvádza, že žalobca musí disponovať kúpnyimi cenami za predaj bytov vo výške niekoľko miliónov eur, preto prichádza do úvahy napr. zriadenie záložného práva k pohľadávke z účtu žalovaného v banke. Ak sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí, že žalovaný disponuje finančnými prostriedkami v značnej výške, z povahy oboch právnych inštitútov (tak neodkladného i zabezpečovacieho opatrenia) vyplýva, že žalobca musí osvedčiť v prvom rade to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v takom prípade neprichádza do úvahy, čo sa nestalo. Samotná skutočnosť tvrdená žalovaným, že žalobca disponuje finančnými prostriedkami za predaj bytov a nebytových priestorov v značnom objeme tiež vylučuje jeho obavu z ohrozenia exekúcie, ako správne uviedol i súd prvej inštancie.

V ďalšom sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca najmä neosvedčil reálnu existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, pričom v podrobnostiach na jeho odôvodnenie odkazuje. Nedôvodnou bola v tejto súvislosti námietka žalobcu, že súd prvej inštancie ku konaniu žalovaného (následný a veľmi skorý prevod obchodného podielu nadobudnutého za vložené pozemky na tretiu osobu) nezaujal žiadne stanovisko a v odôvodnení svojho rozhodnutia to úplne odignoroval, pretože súd prvej inštancie sa uvedeným zaoberal v ods. 17 napadnutého uznesenia.

Žalobcom uvádzané skutočnosti odôvodňujúce jeho obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie, a to vklad nehnuteľností žalovaného do základného imania inej obchodnej spoločnosti, zvýšenie jeho účtovných záväzkov, či straty, ako aj prevod obchodného podielu, nepostačujú na osvedčenie obavy z ohrozenia prípadnej exekúcie. Žalobca pritom v tejto súvislosti netvrdil, že prevod obchodného podielu bol bezodplatný, resp. neuviedol skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že tento prevod bol urobený s cieľom zmariť výkon prípadnej exekúcie. Prevod obchodného podielu mohol priniesť do spoločnosti žalovaného kapitál, teda ani tento úkon nemôže odôvodňovať obavu žalobcu z ohrozenia prípadnej exekúcie. Z hľadiska princípu opodstatnenosti teda ani podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neosvedčil existenciu dôvodov na nariadenie neodkladného a ani zabezpečovacieho opatrenia.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Keďže sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).